

15 unde in dār mīt kūllichēn ēron lāngo hābeta, únz er in dēs biten stūont, táz er imo óndi mīt O'tachere ze véhtenne; unde úbe er in úberuúnde, *Romam* ióh *Italiam* mīt sinemo dánche zehábenne. Táz úrlub káp imo *Zeno*, sín lánt ióh sine kute ze sínēn triuunón bevélehendo. Sô Dioterih mīt témo uuórte ze *Italia* chām, unde er Ótaccheren mīt nôte guán unde in sār dāra nāh erslúog, unde er fúre in des
 20 lāndes uuíelt, tō netēta er zeērest nieht úber dáz, sô demo chéisere lieb uuás. Sô áber nāh imo ándere chéisera uuúrten, tō begónda er tūon ál dáz in lústa unde dien rāten án den lib, tie imo dēs neuuāren geuólzig. Fōne diu slúog er *Boetium* unde sinen suēr *Symmachum* unde, dáz óuh uuírsera uuás, *Johannem* den bábes. Sār des ánderen
 25 iāres uuárt Thioterih ferlóren, sín névo Alderih zúhta daz ríche ze síh. *Romanum imperium* hābeta io dānnan hína ferlóren sina *libertatem*. Á'ber dóh *Gothi* uuúrten dānnān vertríben fōne *Narsete patricio sub Justino minore*. Sô chāmen áber nórdenan *Langobardi* unde uuíelten *Italiae* mér dānne *ducentis annis*; nāh *Langobardis Franci*, tie uuír
 30 nū héizēn Chárlinga; nāh in *Saxones*. Sô ist nū zegāngen *Romanum imperium* nāh tien uuórten *sancti Pauli apostoli*.

2. Incipit liber primus Boetii.

Conquestio Boetii de instabilitate fortunæ (H. s. 15. 16, P. s. 7. 8).

Qui peregi quondam carmina florente studio, heu flebilis cogor inire
mestos modos ih tir ér téta frólichiu sáng, ih máchôn nū nôte chára-
sáng. Ecce lacere Camenæ dicant mihi scribenda síh no, léidge Musæ
 5 *lérnt mih scriben. Táz mir uuiget, táz uuiget in. Tie mih ér lérton*
iocunda carmina, tie lérnt mih nū flebilis. Et rigant ora elegi i. miseri
veris i. non fictis fletibus unde füllent sie miniu óugen mīt ernestlichēn
drānen. Has saltim comites nullus terror potuit pervincere, ne prose-
querentur nostrum iter tise gevértun nemahta nioman eruúnden, sie
 10 *nefuorin sáment mír. Quasi diceret, úbe ih ánderro sáchôn beróubót*
pín, minero chúnnon nemahta mih nioman beróubón. Gloria felicis olim
viridisque iuuentæ solantur nunc mea fata mesti senis ér uuāren sie
 15 *güollichí minero iúgende, nū tróstent sie mih álten minero mísseskíhte.*
Venit enim inopina senectus properata malis tés ist óuh túrft, uuānda
 20 *mír ist úngeuuāndo fōne árbéiten zúo geslúngen spúotig álti, et dolor*
iussit inesse suam ætatem, s. ideo suam, quia citius cogit senescere unde
 25 *léid hábet mih álten getān. Funduntur vertice intempestivi cani* fōne
 dien díngegrāuuēn ih ze únzite, *et laxa cutis tremat effeto corpore*
 unde sláchiú hüt ridot an chráftelósemo lichamen. Táz chít, mine
 30 *lide ridot únder sláchero híute. Felix mors hominum, quæ nec se in-*
serit dulcibus annis et sepe vocata venit mestis táz ist sálig tód, tér
 in lústsamēn ziten nechúmet, unde in léitsamēn geuuúnstēr netuélet.
Eheu quam surda aure auertitur miseros áh zesēre, uuío úbelo ér die
 uuēnegen gehōret. *Et sava claudere negat flentes oculos* unde uuío
 35 *úngerno ér chéligo betúot íro uuéinonten óugen. Dum male fida fortuna*
 25 *faueret levibus bonis únz mír sálda fólgetón in állemo minemo güote,*
 mír únstátemo, álso iz nū skínet, *pene meraserat tristis hora caput meum*
 tó hābeta mih tíu léida stúnda nāh kenómen, ih méino diu iúngesta.
Nunc quia mutavit nubila fallacem vultum, protrahit impia vita ingratas
 40 *moras* uuānda si mír áber nū gesuíchen hábet, nū lénget mína vrist